

...

కను తేదీవల కెక్కడ వాడెను. ఇంకా
 ముందులో కాదో కూడా నాకు తెలియదు.
 ఏదో చేర్చకపోయినట్లు కన్పించుచున్నది.
 కాని ఆయన పదమకు చెప్పెను. ఒక్కడని
 నాకైతే నివాసముగా చూచి నాకక్కడ
 కూచున్నాడు. మదిలో నాము పొడగిరి.
 ఆమెత్తుకి తగ్గిలావు. తెలివితములు, విశా
 లములైన కట్టి. చక్కని చురుకు. తీర్చిప
 ముక్కు. నిమగ్నండువంటి కిరచ్చాయ. కొం
 టువేవాడే.

పాపమునచ్చి తరువచము లందుచి.
 ఎకసాక్ష్యముగా జేనాని పల్ల
 నువచి, పల్లవు, తల్లిను, కేంద్ర
 పాపము మూలముని రోజులు జరిగియు
 గాఢంగా చెంది. లేవడము, స్నానము
 భజనము చేయడము, నిద్రపోవడము,
 తినుచు చేయడము, పికారు వెళ్ళిచచ్చి
 భజనముచేయడము, నిద్రపోవడము;
 ఎన్నడు గడవగలము. ఎంతైనా
 మన్ని మార్గముచేరుదామని

అంతానాయకాలము యజ్ఞాశ్రకార
నా సుధ్యానందసమునకు లేవలె ననుకుంటు
న్నాను. ఇంతట్లోకే పక్షమనుచో ఒక
సన్నాధిపకాయన వచ్చాడు. మావెనుకనుం
చిరావడముచేత ఆయన మీ ఎదుటికి వచ్చే
వరకూ మేముచూడలేదు. మాకు కనపడగానే
మాకు మునుపానామము వేసి పొందుల

కేసరి కూర్చున్న పది నిమిషములకు
 సుమామలలు బదియైదు సంవత్సరములు వయ
 సుగల పాపాన్నికొకాయనవచ్చాడు. ఆయ

మన, కృతాంతమున నమయముగా ప్రాణి
చాను. న్యాములవారు ఉడుటకు వీలుపడ
దనీ, అమలాష్ట్రమున కుడుటనూ మనీ, ఈనాటి

తల్లిలోహమునలె మెరుస్తూచెంద
యోగుల మృదయములవలెనే
ప్రేమతోయి కెమ్మడిగానముగ్రము

అపరాధమునలె మెరుస్తూచెంద
యోగుల మృదయములవలెనే
ప్రేమతోయి కెమ్మడిగానముగ్రము

నా పక్కనన్న బ్రాహ్మణుడులేది.....సవిజయముగా ప్రాణించాడు.

మట్టి అమాంగమున పచ్చిపళ్ళు అక్కడ
భిక్ష చేస్తామనీ చెప్పి వాణి నారాయణస్మరణ
తో శలవిచ్చి శేపుదాటి వెళ్ళిపోయారు.

ఇదంతా నాకు అశ్చర్యముగా ఉంది.
ఎవరో సన్నాహి కనకవంశ మంత్రాన్ని
ఈయన ఆయనకు సాష్టాంగపడి తనింటికి
రమ్మని అంతప్రాణేయపడడ మెందుకా అను
కున్నాను. సన్నాహి అయినంతమాత్రాన
పచ్చిన విశేషమేమీ తునుకున్నాను. నేను
మట్టికులేచి స్వాములవారికి కమస్కారము
పెట్టలేదు.

స్వాములవారు వెళ్ళిగానే శాస్త్రులుగారు
కెమ్మడిగా నాదగ్గర కొచ్చారు. మూర్ఖాడ
మయము అయినది. పక్కమడిక్కున ఆకా
శము రక్తవర్ణముదాల్చింది. నోదావరీజలము

తూఉంది. మందమారుతం అత్యంత
వార్తలనేకేలో మా చెవిలో ఉడుకు
నాగ్నక్కనున్న బ్రాహ్మణుడు
సంబోధించి "సన్నాహి శ్రమమంటే మీ
వాళ్ళకు గౌరవములేదుకాబోలు" నన
"గౌరవములేకనేమిలెండి ప్రతివాళ్ళా న
సివేపం వేళకొని తిరిగే ఈరోజులలో
అసలైన సన్నాహిసులో తెలిసికోవడం
అంతెకాకుండా నిజంగాచూడవచ్చే స
సన్నాహిసులు ఈకాలములో లేకేమ
కూడానాఅనుమానంఅన్నానునిర్లక్ష్యంగా
"అబ్బాయి! ఏపు బొందరపడి ఆలాగ అ
హిందూమతము ఉన్నయేకాలము భార
ము ఉన్నంతకాలము మహానుభావులు
తిరుతారు. అటువంటివాళ్ళు ఏనకృతుగా
ఉండబట్టి ప్రపంచము ఈమాత్రముగా

అత్యంత ముఖ్య కాంతి క్షాంత
అంత ముఖ్యమయి ఉంది. గాత్రానా
అత్యంత ముఖ్యగా విస్తూఉంది. ఈపు
న నిడు చంద్రనిబము కొబ్బరిచీబు
మంచి బొంగిచూస్తూఉంది. ఆకాశము
గా ఉంది.

మాది ఈప్రాంతములోనే ఒకగ్రామము.
అంత చతుశ్చక్రపండితుడు, సదాచార
పుడు, భూతదయగలవాడు, ఉండరి
గా చాలా కారవింపబడేవాడు. ఇంట్లో
వాడిమందికి తక్కువగాకుండా తీవ్ర
వారు. చాలాసీతిపరుడు. అందుచేత
నా నాయుంచవలసిన అనంతము
వా కాలక్షేపము చేయడానికి వీలుగా
నిత్యమూ గోదావరీనీరముచేస్తూ,
అటు వారములు చెప్పకుంటూ, నచ్చిన
వలకు సత్కారముచేస్తూ, చాలా నిష్క
డిండేవాడు.

ఆయనకు లేకలేక చిరకాలమునకు నేను
జ్ఞాను. ఆయనతనస్సు శలించి సంశయ
దినదిన చాలా సంతోషించాడు. కొడుకులు
గానే సంతోషించడము లేకపోతే విచా
నడమేకాని నాల్గివలన ఎంతసుఖం కలుగు
నో ఎంతకష్టము కలుగుతుందో ఆలో
చించాట్ల ఎవ్వరూలేరు. అతిగారాబంగా
తలెందులచేతులలో నానాటికి పెరిగి
వృద్ధవాడయ్యాను.

మాతండ్రిగారే నాకు విద్యాగురువులు.
అందుకు సంవత్సరములు వచ్చుననికే కొంత

కావ్యభాగముకలిగిఉంది. పక్కటికే నా తనంతటి
వాడివి ఉన్న తాళిమూలం శ్రీమంశోభించాను.
చాలా నానావిద్యలుగల వారు ఇంట్లో
చెప్పుచువలెనని ఉండేది. మూబంధువులు పిల్ల
లని ఇంట్లో ఉంచుచువుకునే వాళ్ళను కొంతమం
దిని చూడగొట్టినందున నాకు ఇంకొకవంశ
నలెదని అర్థమైంది. మాతండ్రికి ఇష్టములేక
పోయినా మూనల్లిమానా నామూలం తీసి
చేయలేక నన్ను అమలాపురము తీసుకువెళ్లి
అక్కడ ఒకబంధువుల ఇంట ప్రకృతవెట్టి ఇం
గ్గీ ఘనదువు చెప్పించి వారికి వాళ్ళుజెప్పి
వెళ్ళాడు. సంస్కృతమునలెనే ఇంగ్లీషుకూడా
తర్జుగానే నచ్చేది. రాష్ట్రోపాధ్యక్షము వరకూ
వచ్చాను.

ఇక్కడ యశోవర్మగా ఉండేవాణి. నన్ను
అడిగేవాళ్ళూ చేసేవాళ్ళూలేరు. ఎప్పుడు ఎంత
కావలెనంటే అంతడబ్బా మాతండ్రి నాకు
పంపిస్తూ ఉండేవాడు. దానితోన్నే హితులు
చాలామంది చేరారు. డబ్బు పుష్కలముగా
నున్నప్పుడు న్నే హితులకు లోపమేమిటి? అం
దులోనూ నాదగ్గర పరిశీలనాకక్షి కొంత
తక్కువ. అందుచేత అన్ని రకములవారూ
చాలా మంది నా చుట్టూ ఎప్పుడూ ఉండే
వారు. ఒడిమంది చేరిన వోట నియ
మములూ కట్టుబాట్లూ తక్కువ గదా!
మిత్రబృందం ఎక్కువైనకొద్దీ విద్యపై శ్రద్ధ
తగ్గింది. పేకాటలు పెచ్చినవి. సిగరెట్లు
కాల్పడము క్షేపననే ఉద్దేశముతో అభ్యా
సముచేశాను. అక్కడనుంచి ఒకదానిలో
నుంచి ఒకటి దుర్వాప్యవారములలోకి దిగాను.

ఇట్లుగూడగా నేనుచే ఇంటాయనకు
పదిహేనువందలరూపాయలు వికలుకుకూతురు ఒక
అమ్మాయి పెండ్లిచే. ఆ అమ్మాయికి నాకూ
ఎట్లాగనో చూడటం కలిసింది. ఆ అమ్మ
యికి సుమాకు కాయ నూనెలు చూపా
య్యాయి వస్తువులు పెట్టాను. ఒకనాడు ఆ
అమ్మాయిని వస్తువులనూ తీసికొని రాజ
మహేంద్రవరము చేరాను. సుమాయ ఒక
సంవత్సరముచాటు ఇద్దరితయమైన సుఖము
అనుభవించారు.

ఇంటద్వార ఆట్లు తలితండ్రిలూ నా
తలితండ్రిలూ మారోరమునడగి పరితాపము,
మమృలని వెతకడానికి చేసిన ప్రయత్నాలూ
చచ్చి నశ్యము కాదు. కాని మేముమాత్రము
దొరికలేదు. దొంగసుఖములు ఎంతకాలము
నిలుస్తవి. ఈశ్వరుడు మమృలనిచూసి కపిం
చలేక పోయాడు. హతాత్తుగా ఒకరోజురాత్రి
ఆట్టి కలరావచ్చి వెల్లువారేగితి కాలుము
చేసింది.

నేను అంతవరకూ కష్టము అన్నమాట
ఎరగను. చావు ఎప్పుడూ చూడలేదు. నాకు
ఉపద్రవమైన భయమువేసింది. మాతలిదం
డ్రిలను పెట్టిన కష్టాలకు ఇది ఫలితము అను
కున్నాను. నాపాపఫలము ఇప్పుడే అనుభ
విస్తున్నా ననుకన్నాను. ఆ అమ్మాయిని
ఎట్లాదహనముచేయించి కొంచెము దుఃఖము
చల్లారినతరువాత ఒకనాడు రాత్రి మాయిల్లు
చేరుకుని మీమించుమని మాతండ్రి పాదము
లపైని పడ్డాను. నాతండ్రి నన్ను ఇంట్లోకి

కొనివచ్చాడు. ఎక్కడ నుంచి
అక్కడికే వెళ్లివచ్చాడు. తలుపు
గిట్టాయి మొక్కవలె తమనందరము
యదానికి పుట్టినాము. బ్రతికి
ఎప్పుడూ తనకళ్లు పడవకన్నాను.

ఆ కమన అన్నంతనాకాన్ని
పోయి ఆయనమాటలలో ఆనందము
ఉన్నది? ఆయన అన్నాడని. నాకు
వచ్చి ప్రయోజనము ఏమున్నది?

సంగతికొంత చెప్పాను. ఇంకముందు
డూ అందరినీనని చెయ్యనని చెప్పాను.
వచ్చినది చెప్పలు. వాయించు కు
కన్నకడుపు. పుత్రవీయోగము ఎంత
భరింపగలదు? కొడుకు ఎంత దుర్మార్గు
ఏకపుత్రపీషయ మైనప్పుడు అంత్యకాల
కానినీనీనీయడానికి వాడేకదాదుక్కు.

ద్రీ పెద్దవాడయ్యాడు. మల్లీ ఎప్పుడూకళ్లకు
పడదు అనుకొన్నకొడుకువచ్చి కాసుపట్టు
ప్రకులాడుతూ ఉన్నప్పుడు ఎలా పో
గలడూ. పోలే ఇక తనకు దిక్కెవరు.

చకములో ఏదరు మర్మాదులు లేరు.
మంది పశ్చాత్తాపమున బాగుపడలేదు.
ముందు ఏడుమాత్రము బాగుపడ కూడ
అనుకొన్నాడు. ఉండవనిగాని పోమ్మనిగా
ఏమీ చెప్పకుంకా మాట్లాడకుండా మాతం
లోపలకు చక్కాపోయాడు. తలుపుచాటు
కళ్లనీళ్లు గుక్కుకుంటూ నిలబడ్డ మాతల్లివ
నన్ను కొగలించుకుని బేరుమని రాగాలె
లోపలికి తీసుకువెళ్లి తలంటి నీళ్లుపోసి భ
నము పెట్టింది.

3.

మానుష్యమును గాంచుటకు ముఖ్యముగా మూడు విధములు ఉన్నవి. అవి ఏమిటో చూడండి.

జిల్లా పూర్తి అనేకసార్లు అక్కడ కాయ
దేవులు చేశారు. అది జనులకు జిల్లా
రామ పూర్తి రమ చేశారు. మళ్ళీ ఇంక
వేరే వారందరి జిల్లాలు అక్కడ

[illegible]

కొన్ని కు బ్రహ్మచారి బెంకతామూ
మదరికూడదని ఒక సంబంధంచూసి మావాళ్లు
నాకు వినాహము చేశారు. నా పెళ్లికి మండ
పలమంచి ఒక బోగముమేళము నచ్చినది.
బోగముమేళము చూడడముతోనే ఘోరకాల
ము సుంచి బలవంతముగా అణచిపెట్టిన మనో
రవాల్ని పట్టితలలెత్తినవి. పెళ్లి అయిన
రోజులు అద్యైసరికి నానకల్పములూ వా
గ్దానములూ అన్న వెనకపడ్డాయి. మరుగుడు
లెలు కాగానే మండపల చేరాను. చేతిలో

రాజమహేంద్రవరములో వెనకటి అన
న్యతా ఒక్కసారి భోజనమునచ్చి అక్కడ
ఉండడము కష్టము అనిపించింది. అక్కడ
నుంచి కాకినాడ వచ్చాను. చేతిలో ఒక్క
డమ్మిడి లేదు. అప్పటికి భోజనముచేసి రెండు
రోజు లయినది. ఏమిచేయడానికి తోచలేదు.
ఎప్పుడూ ఎవ్వరినీ దేహి అని చేయచాచి అడి
గినవాడిని కాను. సత్రపురోనికివెళ్లి భోజ
నము పెట్టమని అడగడానికి కూడా సిగ్గుగా
తోచింది. ఒక మామూలకారు నాశ్రయించి

సమాప్తగా ప్రవేశించాను.

ఇంత కొంతకాలము గడిచింది. మామూలు కారు కొడుకులూ నాకూ చాలా స్నేహము కలిగింది. అతడు కొంత మున్నెత్త కున్నానని ఇద్దరిలోనే తెలియజేసాడు. మున్నెముకా కలిగి తిరుగుతూ ఉంటున్నానని. ఆమె వాడు పిచ్చివాడని ఒకడారి మనిషి అని స్నేహము చేశాడు. అతనితో పాటు కేరళ తీరిక ఉన్నప్పుడు పిచ్చివాడు వెనుకాన వస్తుంటున్నాడని. కొన్నాళ్ల సంగతి మామూలు కారికి తెలిసి నన్ను ఉద్వేగముతో చూచి తొలగించాడు.

మామూలు కారు కొడుకు నాకు కమాన్యముగా కొంతకన్నా ఇచ్చి నన్ను పితాపురములో ఉండమని చెప్పాడు. నేను పితాపురములో ప్రవేశించాను. కొంతకాలము జరిగే సరికి నాకవితము అంతా అనవ్యాయంగా చించింది. తలిదండ్రులపైన ద్వేషబోయింది. కాని ఇంటికి పోవడానికి భయముగా ఉంది. ఏమొ ఖము పెట్టుకుని మళ్లీ యింటికి వెళ్లడము. ఏలాగు తండ్రినిదట నిలబడడము. ఆయన తోటి ఏమని చెప్పడము. ఏమి చెప్పకేమాత్రము ఆయన ఏమని నమ్ముతాడు. లేకలేక పుట్టిసందుకు వారి కళ్ల యెదురు ఉండి వారికి సేవచేయడానికి బదులు ఇలా అయిపోయాను కాదా అని అట్టి దుఃఖించుచుంది. పాదగయలోనికి కున్న శిశువులస్వామి పాదసన్నిధిని ప్రాణములు విడుదా మనుకున్నాను. కాని అందుకూ ధైర్యము లేకపోయింది.

అంత నాయత్రిమువరకు నామేళనాలోకక నాయకుని నాకు తెలియజేసాడు. ఇంటిలో తోవలో కొన్ని ముసలవాళ్లు కొనుక్కుని వెనుకాన వచ్చి అనుమ్యముగ్గుల వానిచేత ఉన్నది. అరాచిచెట్టుక్రిందకు ఒక దర్బారుకము నేనుకుని కూర్చున్నాడు. కొంతకాలం ముసలవాళ్లు కూర్చున్నాడు. అందుకు కొంతమంది దూరములో నిలబడి.

అంతా నిశ్చబ్దముగా ఉంది. భార్యలముతో ఉన్నారు. కళ్లు తెరిచిరందరూ కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. నెట్ల ఆయనను చూడడముతోపాటు ఒకవిధమైన ఆదోళన బయలుపడేను ఎక్కడికి వెళ్లవలె ననుకున్నది. పోనూను. హృదయంలో ఒకవిధమైన బయలుపడేంది. అలాగే నిశ్చలకత్త నకేసి చూస్తూ నిలబడ్డాను.

కొంతసేపటికి ఆయన కళ్లు తెరిచిరందరూ కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. నాకు తెలియలేదు. చేతిలో పట్టా పట్టము సంగతి మరచిపోయాను. నాటిండ్రికి విడిచి ననున్నాననిచాను. ఆయన ముందు నముతో "నారాయణా!" అన్నారు. ముని సంజ్ఞ చేశాడు. కిందనన్న పట్టా పాతీసికొని అక్కడనే కూర్చున్నాడు. అతని ఉన్న బ్రాహ్మణులు స్వాములవారిని తమకు రమ్మని ప్రార్థించారు. స్వాములవారు నన్ను చూచి సంతోషించారు. దగ్గర, దబ్బా న్నారు. క్రమేణా అందరూ శైలవు పీఠము.

అంతా నాయత్రిమువరకు నామేళనాలోకక నాయకుని నాకు తెలియజేసాడు. ఇంటిలో తోవలో కొన్ని ముసలవాళ్లు కొనుక్కుని వెనుకాన వచ్చి అనుమ్యముగ్గుల వానిచేత ఉన్నది. అరాచిచెట్టుక్రిందకు ఒక దర్బారుకము నేనుకుని కూర్చున్నాడు. కొంతకాలం ముసలవాళ్లు కూర్చున్నాడు. అందుకు కొంతమంది దూరములో నిలబడి.

అంతా నిశ్చబ్దముగా ఉంది. భార్యలముతో ఉన్నారు. కళ్లు తెరిచిరందరూ కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. నెట్ల ఆయనను చూడడముతోపాటు ఒకవిధమైన ఆదోళన బయలుపడేను ఎక్కడికి వెళ్లవలె ననుకున్నది. పోనూను. హృదయంలో ఒకవిధమైన బయలుపడేంది. అలాగే నిశ్చలకత్త నకేసి చూస్తూ నిలబడ్డాను.

స్వాములవారు నన్ను ఉద్వేగించి 'ఎక్కడనున్నావా' అన్నారు. ఏమి చెప్పలేకపోయాను. కాని చేసిన వాడమునే నానుంది నానగతి అంతా ఒక్క వాణిటి చెప్పాను. నేను చెప్పినదంతా ఆయన నవ్వాడు. నవ్వేటప్పటికి నాకు ఏమి కలిగియున్నది. అయినా యీ వాణిటి చెప్పనలసిన అగత్యంయేమివచ్చింది అనున్నాను. నాకట్లా పట్టుకుని నేను నాను.

"ఏం, వెనుకూ ఉన్నావా" అన్నారు స్వాములవారు గంభీరంగా. "చిత్తం శైలవు పీఠమున ఉన్నాను. మాకు శలహానికి ఆకట్లు ఇచ్చి వెళ్లవలసింది" అన్నారు. అందుకు సంతోషించాను. దగ్గర, దబ్బా న్నారు. క్రమేణా అందరూ శైలవు పీఠము.

అడిగినప్పటికైనా ఇవ్వకపోతే ఈయన కేమి కోడము వస్తుంది. అయినా ఈయనకు కోడమునచ్చిమట్టుకు నన్నేమిచేస్తాను. నవ్వుతూ "మీకిస్తే నాకేమి ప్రయోజనము" అన్నాను. "ఇచ్చిచూడుతెలుస్తుంది" అన్నారు. "ఏమి తెలుస్తుంది" అన్నాను. "ఏమి నిచ్చి ఇచ్చి ఈరాత్రి ఇక్కడ ఉండిచూడు. నీకు ఇష్టము లేకపోతే మళ్లీ నీకట్లు పికు ఇస్తా" అన్నారు. నన్నాస్థి మాటలవల్ల నాకు కొంత ఆశ్చర్యము కలిగింది. ఉండమని లోకమునుండి ఏదో చెపుతూ ఉన్నట్టు వినిబడింది. నెట్లపోదా మంట కాలు ముందుకు సాగడము లేదు. అయినా ఈచిత్రము ఏమిటో చూడ్డామని పట్టా పొట్టము ఆయనకు ఇచ్చి ఒక్క చమస్కారము చేసి అక్కడనే కూర్చున్నాను.

A black and white illustration depicting a scene from a story. On the left, a man in a suit and tie sits on the ground, leaning against a large tree, looking up with a surprised expression. In the center, a large, swirling vortex or portal is visible. Inside the vortex, a woman is riding a horse, and a man is sitting on a throne-like chair, holding a book. The scene is set in a garden with a fence and a path.

కల్లు తెరిచేటప్పటికి సూర్యోదయము
అయింది. స్వామిగారు స్వామిలవారు లేరు.
నేను రావిచెట్టు నానుకుని కూర్చున్నాను.
ఏదట కోరిగుమ్మము కనబడుతూ ఉంది. నేను
అక్కడ అలా ఎదుకు కూర్చున్నానా అనుకు
న్నాను. రాత్రిసంగతి అంతా జ్ఞానము
వచ్చింది. స్వామిలవారు ఎక్కడకు వెళ్లారు?
రాత్రి సంగతంతా కలూ, నిజమా? నిజము ఎట్లా
అవుతుంది ఈ చెట్టు క్రింద కూర్చున్నవాణిని
భక్తియురు చవిజూపించారు. అస్వామిలు
వెళు వారి పాదపవిత్రాని శాశ్వతమైన
కదవి యిచ్చించమని వారిని కోరవలెనని
యము చేసికొన్నాను.

నేనుఉండే ఒకరు వెళ్లి అక్కడ
పాదగయకు స్నానానికి వెళ్లారు. స్నా
చేసి దేవాలయములోకి వెళ్లిటప్పటికి సా
లివారు ఒక పుష్పము కూర్చుని ఒక

నేనుడింటే జనుకు వెళ్లి అక్కడ
పాదగయకు స్నానానికి వెళ్ళాను. స్నా
నానా దేవాలయములోకి వెళ్ళేటప్పుటికి సా
లవాడు ఒక పక్షిను కూర్చుని జను

అట్లుగను న్నాములవారి పాదసేవచేస్తూ
జ్ఞానదాయకము, ముక్తిదాయకమూ ఐనవి
యములనేకములను వారివలన ఉపదేశము
పొందుచూ, ఇట్లు, వాకిలీ, సంసారము, ఒక
మిట్టి సమస్తమూ మరచిపోయి అక్కడ ఆ
దుసంతవర్తనములు ఒకతీతమునలే గడిచిన
ఆనుతీతము ఈశ్వరసన్నిధానమందున్న
ఉండేది. చీనాంబరములూ హంసతులూ
తల్పములూ పక్షనోపేతములగువిందులూ
హాయినా అక్కడ ఆనుభవించిన సౌఖ్య
అనందమూ ఈజన్మలో మరచిపోలేను.

పుట్టినదని వారి శిష్యునిగా నన్ను కలలా
 బిది ముక్తిమార్గము చూపించినట్లంటే వరు,
 లానేపు ప్రార్థించాను. వారు మొదట కలగ
 బంధుకోలేదుగాని చివరకు మోక్షతే గవమ
 లతో కనుకున్నట్లుగాని ఒప్పుకున్నాను. పూర
 త్తమువరకూ అక్కడనే ఉన్నాను. వ్తలు
 దేవాలయములోనే ఉడుకున్నాము. కునా
 త్తనే ఏ మహావాయువళములో పోయిందె
 మా ఉన్నట్లు తోచింది. కట్టతెరి
 ముపై రెప్పులు ఊడిరాలేదు. కొంత వ్తన
 అన్నోసరికి ఉపద్రవమైన చలివేసింది. పాం
 రించాను. ఇంకా సూర్యోదయము కాక మిట
 ఒకప్పుడశిఖరముపైన ఒకఋషివాటి దున
 మాన్యములవారి ఉక్కనున్నాను నేను. ఉన
 త్తములో మనిషిసంచారముగాని జాతు ఉ
 గాని ఏమీఉన్నట్లు తోచలేదు. పక్షుల ఉ
 లారాజములు కూడా ఏమీ వినపడడము తిల
 యి, పట్టిప్రాంతమంతా మంచుపడి పిండి వా
 నోసినట్లు తెల్లగా ఉంది. అక్కడక్కడి ఇ

అల్లుడు స్వాములవారి సాదసేవచేస్తూ
దాయకము, ముక్తిదాయకమూ ఐనవి
ములనేకములను వారివలన ఉపదేశము
గడుపూ, ఇల్లూ, వాకిలీ, సంసారము, ఒక
సమస్తమూ మరచిపోయి అక్కడ ఆ
సంపత్సరములు ఒకతీణమునలే గడిపా
నతీణమూ ఈశ్వరసన్నిధానమందున్న
జేది. చీనాంబరములూ హంసతూ
ములూ పక్షిసోపేతములగువిందులూ
యినా అక్కడ అనుభవించిన సౌఖ్య
సందమూ ఈజన్మలో మరచిపోలేను.

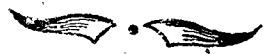
ప్రాంతాల్లో మహావాయువ్యములో పశ్చిమ దిశ
 వాతావస్థలు తోచించింది. కర్ణాటకలో
 ముఖ్యమంత్రిలు ఉండిరాలేదు. కొంత
 అసంతృప్తికి ఉపన్యమైన చలివేసింది.
 చాలాను. ఇంకా సూర్యోదయము కాక
 ఒకప్పుడే శిఖరముపై ఒకముసీవాట్
 మాన్యములవారి పక్కనున్నాను నేను.
 ప్రాంతాల్లో మనిషిసంచారముగాని జాతా
 గాని ఏమీఉన్నట్లు తోచలేదు. పక్షులు
 లారానములు కూడా ఏమీ వివక్షతము
 ఏమీ, పక్షిప్రాంతమంతా మంచుపడి పిండి
 పడినట్లు తెల్లగా ఉంది. అక్కడక్కడ

అల్లుడు స్వాములవారి సాదసేవచేస్తూ
దాయకము, ముక్తిదాయకమూ వనవి
ములనేకములను వారివలన ఉపదేశము
దున్నా, ఇట్లు, వాకిలీ, సంసారము, ఒక
సమస్తమూ మరచిపోయి అక్కడ ఆ
సంపత్సరములు ఒకతీణమునలే గడిచిన
సతీతమూ ఈశ్వరసన్నిధానమందున్న
జేది. చీనాంబరములూ హంసతూ
ములూ పక్షిసోపేతములగువిందులూ
యినా అక్కడ అనుభవించిన సౌఖ్య
సందమూ ఈజన్మలో మరచిపోలేను.

ముఖాకేసి చూస్తే నయం చెప్పినదానిలో
అనర్థము ఏమూ త్రవ్వకమునకు అనుసారము
ముఖాకేసి వాడేముఖాకేసి నామా
త్రింకా నానందముకొని నామాకేసి
చాను. నీటిలో చూస్తూచూపు హిందూదేశ
చరిత్ర అంతా బక్కనా? పెద్దవలమునలే
నాకళ్ళముందు కనపడింది.

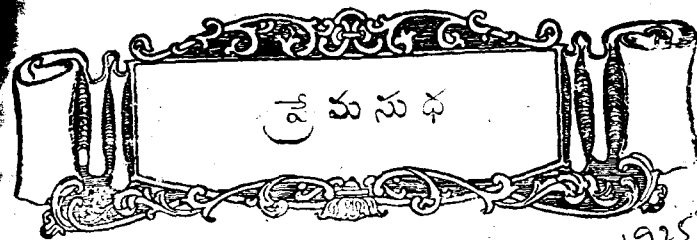
“ఏమిరా! ఇంకా ఇంకా
అంతాకనిపెట్టుకున్నా. ఏక్కడ
అనుసారము” అని నామాకేసి
వచ్చి రాజముమీద చరిత్రాడు.
“నాడి. లేచి ఇంటికి మళ్లము. చంద్ర
మేఘము ఒకటి అడ్డువచ్చింది.

ప్ర కృ తి

ప్రణయిని

ఏల మధుమానవానరకాలములను, మరకతంబుల హాసియించు మురుపు నొచ్చి,
పూవుమొగ్గల లేనవ్వు పొలుపుఁ దాల్చి, కవికుమారులహృదయంబుఁ గలఁచు
తే. కింలయాంతరనిహ్నుల కుసుమకలిక, శ్రీయువఃకాంతిచే వికసించి సార
భములు వెదచల్లుకీతి నోప్రకృతి! నిన్నుఁ, గాంచి హృదయము నవరసోవా
చ. జలజలమంచు ముత్తములు జాలెడునట్లు పలుంగురాల న
ల్లలితగర్భిణమిందు నలిలమ్ముల చల్లనినిస్సనమ్ము వీ
నులుఁ దవులంగఁ బ్రేమపువ్విసోదముగా భవదీయమర్కముల్
వెలియఁగఁ బల్కితంచుఁ బ్రకృతి! వెతఁజోవ నె నీదుమూర్తికై !
చ. జిలుగుంబయ్యెద జాళువాకడివో శృంగారపువ్విపులో
తళికుంబంగరుటేటితామరలవో ధమ్మిల్లపుష్పించులో
అలయిన న్నను నీవు వైఁబరచు ప్రేమాలోకనాలోకపు
స్థిలనత్కాంతిలొ? యంచునెంతఁ బ్రకృతి! విద్యుల్లతారోచుల్క.
తే. బహుముఖంబగు ప్రేమప్రభావ మెనగ, విశ్వమంతయు నీలోన వెలయుచును;
కరుణఁ బ్రేమరహస్యంపు సరణిఁబెలువ, ప్రకృతి! నీలోన వైక్యమై పరగఁగలవ
[జ్యోతిష్ ప్రతి]

శ్రీమతి కనుపత్తి వలప్రభుగారు
తొలి చినుకు

1925

చూచు కేళిరమువంతులుగారియి
జేసవ్యక వారొమాదై యగు
బుకు నెండువత్సరములయిన బూర్తి
వచ్చియు రాని పలుకులతో, తెలి
వరియని చెందుములతో, నేర్చియు
పడకతో, లలిత యవ్వడు అందఁ
ముద్దునిట్లుగా నుండెను. సహజముగా
హృదయమును, ప్రేమ స్వభావుడును
శ్రీధరునకును లలితకును సత్వల్పకాల
మైత్రి కుదరినది. బడినుండి వచ్చునదే
శ్రీధరుడు లలితకై వెళుచును. శ్రీ
ధరులు చెవిసోకినదే తడవుగ లలిత
లో “అన్న” యని యాతని చేతులపై
మును. శ్రీధరుని చూచినంతనే లలిత
యొడువైన నిట్ట యెగిరిపోవుచు. నీలాల
భాలలంబున జిందులాడుచుండ, ఆ
మునువంటి కన్నీటిబిందువులు చిన్నా
ర్లపై తళితళ మెఱయుచుండ, బామలు
నముడివైచి, మూతి రవ్వత పొడిగించి,
ఇసుమంత వ్రాల్చి, తల్లిపైటచెఱగును
యో, కచ్చెల్లబట్టియో, లాగుచు నేయా
పువ్వునకో. నీతినుబుడారమునకో మారాము
ముచున్న లలితవీనులకు శ్రీధరుని “లలితా”
యనుపిలుపు వినబడగనే యాయలకు యేమ
గునో, యాజగతమేమగునో? కింములో మో
మువిప్పరి క్షీరదంతములసితకాంతులు బయ
ల్పడ కేళామాత్రముగనున్న కలుననికెందెద
విపై చీలునవ్వు తొలకాడును. పాల్పగ్గలపై
యలుకను వెలిపెడి యశ్రుబిందువులు; కెందెద
నిపై నానందమును దెల్పెడి మధుర మందహాస
ము; ఆహా! ఎంతమనోమోహనకరము ఆరాపు!
శ్రీధరునియందు లలిత కింతకో ప్రేమయేల?
లలితకు శ్రీధరు కేమైన చిఱుతిండ్లు పెట్టునా?
ఆటనస్థువులు తెచ్చి యిచ్చునా? ఏమియు
లేదు. నిర్ధనుడగు శ్రీధరుడు, చదువుకొను
నిమిత్తము పేదతనముతో వాఁయింటికి జేరిన
శ్రీధరుడు, ధనికులబిడ్డయగు లలితకు బసద
నము లీయ సమర్థుడు గాడు. మఱి యేమి
కారణము? శ్రీధరుని సహజసౌజన్యసౌహార్ద
ప్రవర్తనమే!
నులు చినుకు
లలితకు మూడేండ్లు వచ్చినవి. శ్రీధరు
నకు పదిమూడువత్సరములు వచ్చినవి. ఇరు
వురకు పదివత్సరముల వ్యత్యాసమున్నను
వారి పరస్పరమైత్రి కెట్టి యభ్యంతరము

[illegible]

కొంటేనే యీచిన్నారిచేష్టు లు తల్లియూ
తెలిసంతనముతో కూతును ముండెను.

“అంత...కమ్మలు చేయించా” అన్నది.

అందఱొక్కమఱు నవ్వులచే లలిత
కెక్కడలేనితోషము వచ్చినది. ఎక్కడనంటక
మక్కించేనదలి బావగారికి మామవడ్డన
సున్నచుట్టి అలిగి మూల కూర్చున్నది. నెత్తి
మీదిపెంపుకలు మొగముమీదకు లాగు
కొని ప్రేలికి మెలినేరి యొక్కొక్క పెంపుకను
ద్రొపుకొనుచున్నది. ఎవరు దగ్గఱకువీసిన
రాలేదు. శ్రీధరునకుగూడ లలిత స్వాగతము
కాలేదు. పెద్దగా నవ్వినవారిలో శ్రీధరుడే
ప్రథము వైనప్పుడు లలిత యాతనిమాత్ర
మేకీతి పిమించును?

లలితకోప మింకను తరలేదు. అందఱి
నవ్వులు యింకను ఆగలేదు. ఇంతలో చంద్ర
శేఖరముగారు కచ్చేరినుండి వచ్చిరి. ఎదుల
నవ్వు లిది. లలిత ముద్దుచేతలన్నె తల్లి

చెప్పినచినది, చంద్ర శేఖరము
నవ్వువచ్చినది. కాని నవ్వున లలిత

గూడరాదని గంభీరము
ము కపించి లలిత
కును తాముఅప్పుడే
వచ్చిన యాలలలో
“బుచ్చో” మని యూ
చెప్పలవడగనే లలిత
వరుగున వచ్చి తండ్రి
బడి మూడుచున్న
లాగుకొని తా మా
తండ్రి యా మామా
కిమ్మని రెండవయి
లలిత కిచ్చిరి. లలిత
నది. ఇట్టితూతూ
చిల్లునవచున్నది.

“బావా! బావా! ఈ

అమ్మమ్మబామ్మకు పెల్లిచెద్దామా?
లలిత. “అట్లాగే” నన్నాడుబావ.
అమ్మమ్మబామ్మను తెచ్చి పీటమీ
రెండుచేతులను కాళ్ళకు పెలిబెట్టి
‘జయమంగల’ మని పాటలుపాడ
నది లలిత.

అంతలో నవ్వులు: అంతలో
లు! అంతలో అలుకలు! అంతలో
ఏమిటో! ఈతైశవదిద్విలాసము!

మూడవ చినుకు

లలిత కైదేండ్లు వచ్చినవి. నవ్వు
చేతలకు రూపునకుగూడ కొంచె
తైనది. తిరుగుమరుగులు తెలిసి
చెప్పటకును చాలిన గ్రాహ్యశక్తిగూ

కాల్చి పెలిబెట్టి కూర్చుండి.....పాటలుపాడ నారంభించినది. పుచ్చుచూచెను.
గలిగిన తిప్పలువడుచుండెను. అ,ఆ,
క, క, లు న్రాసిపెట్టి మనియ్య,
లు న్రాగి బామ్మలు వేసిపెట్టు నుని
బామ్మల కేసిన ముగ్గులు నేయుమని
ముగ్గులు వేసిన నీకు చేత గాదు నేనే
ను నవి చుకనిండు సున్నాలుచుట్టియ్య,
శ్రీధరుని విసిగొంపుచుండును.
తకాలప్పుడులపులలో నొక్కమాఱు
వచ్చిచామ్మని శ్రీధరునకు తండ్రివడ్డ
లువచ్చినది. శ్రీధరునకు పట్టరాని
దము వలెనది. ఉన్నతవిద్యాభ్యాస
వాలముచే తండ్రికితెలియకుండ బందరు
శ్రీధరు తండ్రియగ్రహమునకు

నేను తలవనితలంపుగ తండ్రియొద్ద
నుండి యాహ్వానము వచ్చుటచే శ్రీధరునకు
మిక్కిలిసంతోషము గలిగెను. నెనయొద్ద
నున్న పానలాడబ్బులతో చెల్లెలి కొక్కలక్క
బరణిని, తల్లికొక్క కుంకుమపు పాట్లమును
కొనుక్కొని శ్రీధరుడు స్వగృహమునకు
ప్రయాణమయ్యెను. శ్రీధరుడు ఊరికి
పెల్లిట లలిత చూడలేదు. చూచిన తనపెం
టనునని లలితకు తెలియకుండ శ్రీధరుడు
వెళ్లిపోయెను.
మధ్యాహ్నమునుండి శ్రీధరుడు లలిత
కగూడలేదు. చాలమాఱులు శ్రీధరునికొఱ
కు వెడలినది. కాని అన్న బడికిపోయెనని తల్లి

శ్రీశకుమారుని పాదములకు నమస్కరించుచు
 శామయ లలిత వీధి యడగవై కూర్చున్నది.
 తల్లి మెన్నిమాటలు లోనికిరమ్మనియ లలిత
 రాతేద. సాయంత్ర మెదుగంటలైనది. శ్రీశ
 కుమ రాతేద. శ్రీశకుమారు లలిత మెదుగ
 గాల్చి వెళ్ళుచున్నది. లలిత కన్న
 తోమను? అన్న యింకను రాతేదేవిని లలిత
 తల్లి నడిగినది. తల్లి మేకేలో తల్లి వీధిమా
 లిని చెప్పి పోయిపోయిపోయి లలిత కన్నమును
 ముట్టుకొనినది. కాని లలితకు మెదుగంట
 శ్రీశకుమారుని నెప్పుడోగా మెదుగంటలు
 వదల తలితకు శ్రీశకుమారు ముక్కుపుచ్చునా?

[illegible]

బిందువు లేకా!

మే? అగునటును శ్రీశకునిమ్మనయము నది. నాకైదు సవమును నీవు నా
 పంకినది. అలితయడిగిన ప్రశ్నకు: చావుగం నని చంద్రశేఖరమునా రావడము
 లు: శ్రీశకును "చూచితివి తల్లి" అని అలిత కి జ్వరిము రాతనని చెప్పెను.
 ను ముద్దుగా నెను.

శ్రీశకునియును అలిత కుంజితైమ మురు, నదివచ్చుచునామన సందా
 యుండబట్టియే యంతదగులు: అంబుండుము! నగు శిశుకై మనుభావముక
 తైమకనమును శ్రీశకున కప్పుచుటకే చాలు ఆనందతన్మయ సందులును.
 కాబోలు అలిత నీవములు విలిచియున్నవి. సందలి యేయనంత కైమనుభావము
 "శ్రీశరా నీవై మనమును అలిత నీకే న్నిగించి కైమనుభావాధునికి నాటియగునే!

అక్షి వ తి న్న వ ము

మొదట రామకృష్ణయ్య గారు, బి. ఏ.,

సామాన్యత్రయపుణ్యకర్మరచనాసాభ్యామర్కగ్నియన్
 భవదీయాంఘ్రిసరోరుహద్వయినైకా భావింపకున్నాజనుల్
 వివిధాభీష్టఫలప్రదానసుగంధస్థితంబు, నైకుంతవై
 భవముగాంతురె? నిత్యనిర్మలకృపాపాశోధి! అక్షివతి!

మ. దురితధ్వంతవిభేదనశుకభాస్థాకంబు, నీమూర్తివి
 స్ఫురణజూపి, కృతార్థజన్మవిగ, నాభ్రోవంగదే! త్వత్కృపా
 భవముగా నాయడ బర్హు జేసి, భాగ్యంప్రార్థనంబులొ సద్దానో
 త్పరముల్ నా కొనగూర్చుమీ! పతితరహేదశ్! అక్షివతి!

శా. స్వామీ! నికాభజయితుసంతతము మత్స్వంతంబున భక్తి శ్ర
 ధామోదంబులు సాంస్తమై తగ; మహాగ్రాహస్తరంగావళి
 భీమధ్వజవిభిన్నహృత్పరసికా, ప్రతిభ భవత్పాదచి
 తామాధుర్యము గ్రోల్చి దాసు నిగ, నా రక్షింపు అక్షివతి!

వే మ ప రి కా మ ము

సాహిత్యచర్యుతి నీటిని అంబుండుము గారు

(భారతి సంవత్సరపుటము-విమలవంశీ రమణాయ.)

మృత్యుకరణము

మృత్యుమరణము అనేది అనేకలలో గలవము చాల
 అర్థముకలదు. అను అన్నికల కలయిక
 పులుగం గురించి వజ్రజలు నొవుచుండిరి.
 పలుదశలలో నువివాచమును బ్రకటించు
 దిద్దింపులు నేనుకమారుని సణరాజముల
 క్రిందగం జేర్చుచును గన్ననంతు గోల్పో
 మున గన్నుల కిదింప శోకించుచు, మహా
 మేధావు నాహి నవమమండిరి. శను మన
 శేషు. ఎట్లెల నిరుత్సాహము, విషాదము
 కలదు.

అ; ఆ పాపాంధికరణం దెంతపని చేసినా
 మహాత్మమకలదును దృఢమతలఁ జాలియించి
 దైవశిక్షింపవై యెంక యమాల్య గుండరాం
 ద్రుటిలో వికల కునర్చినాడు. దానిరూప
 యల నీ ప్రపంచభవమునండి నాయము చేసి
 హేమమారుల ననుమద్రుతిభాకలి. పరోప
 కులుడు. విద్యు విక్రీతి వయాపంతుడు.
 మునకు శేషము. భారమంపడికే ద్రాణము. ఆ
 వ్యక్తర మీభావభావమును కిడిపోయినది.
 ! తీరహృదయై నేనా మేమి చేయగలను?

నేనుకమారుల కింపయేడల సమగారనోద్దేశ
 మెలంతుండువాని ఆరెం కింతవలన నెట్టి
 కలకలన నలక్ష్యమయిన జూచియుంటలేదు.
 విషయమన నెట్లంటి యహితమును చుటో
 కలదు. అనిమానవి నన్నుకో పులుడిగిన ముతై
 కి. ఆ సమస్యయేల నెని కలమహిమయ మిం

నీటి ప్రవాహించినమునకు నుట్టియుండును? అన్ని
 ప్రవాహము మీ సూతుకర్మము నొనర్చియుండును?
 ఏ ప్రవాహముని చుకొనిన మీ సూతుకర్మమునకు
 గానవైయుండును? నానపదుల కది భోగ్యవశేష. ఆ
 విషయమునుగూర్చి యానోక లనేకవిషయల విచిత్రింప
 జొచ్చి. హేమమారునిహృత్కు సురేంద్రమహారాజే
 హేతుకంబు బహుజనాభిప్రాయము.

సురేంద్రమహారాజు హేమమారుని జ్ఞానియని
 మాత్రము చెమకం చెప్పియుంటిమి. కైశవప్రాయముననే
 నూతని జననిజనకులు కాలప్రవాహమునం బడియిరి.
 అట్టిరక్షి దేవేంద్రనాథుడే యా కాలకుని కేంద్రసి,
 వాకింది, యుద్ధాహము చేసెను. అనంతరము సురేం
 ద్రుడు భార్యకు వకుండై యా సూచ్యసాముగ
 వచ్చింది. దేవేంద్రనాథున కదురొడ్డి మాటలాడెను.
 నెంబనే దేవేంద్రనాథుడు సురేంద్రుని భాగనము
 నారనినెనుదేసి, యా కుటుంబమును బ్రత్యేకముగ
 నుంచెను. నాలుగోలే సురేంద్రుడు భోగ్యకలత్పన్నుడై
 యందుల కనుచు మార్గమున ఓత్రాత్తితనమును యదే
 ధ్యముగా న్యాయముచేయ నొరకొకను. అంతియకాక
 సురేంద్రుల పరిచాయలను జూచులను ద్రావణోతుల
 ను జేరెదసి, విలెము క్షయమార్గమున నెట్లె నడుపు
 చుండెను.

మర్త్యయవనన కేది నిలుమును? ఎంతటి మహా
 త్తిర. భాగ్యమైన నారని కేమాత్రము? మహామేధువు
 సహితి మాచులనిత్తుని కరలమున, నొక పరమాణువు
 వోలె నాటిపోగలను. సురేంద్రుని దైవశిష్యము విషయ
 వాంఛలతోను, విలాసవద్దనాచులలోను, జూచుల హస్త

చెప్పుకొనుటకు లక్ష్యంపడెను. యుగ

బాధించుచుండెను ఖేదపరికి ననుచు బాంబుజాలడు.

యమున ప్రవహిస్తూ హేమశుభ్రులకును, కార్తీయనీ
గ్రద్దపక్షులకును విభవాభిరామముగ వివాహము జరిగినది.

చేసేవాడికే... మాత్రా... అలాగే ము... కొ...
కలరావుకు... మాత్రా...
మాత్రా!

కొండులు గొట్టుకున్న కొద్ది వాకుకూడా...
యిప్పుడు... కలికి వాడుగు మంత్రే...
గాలుగు నకల్లెలుపోవులు, మ్యాయా...
నున్న ఇకకావేవ్ దేవలికిగు ఏకం...
తమారుకా... కేవలవాడు...
గాలుగు ఖచ్చి... కాని, ఏటన్నిటికీ వచ్చే...
క్కడిది అని చూచుకు... తాతేమా! పు...
ములు కొను... తూనని, బట్టలు చినిగి...
నయి, కొనుక్క... వాలనని మిషలుపెట్టి వార...
మన కొక... మన తండ్రికి పంపేవాడు.
తండ్రి అమా... ముండావాడు అవలం...
చేత కొడుకు... యే., బి. యల్. వ్యాసుడే...
తన నెత్తిమీద బరిగిస్తాడేమో అని ప్రత్యం...
అందిన వెంటనే మారుమూటాడక మన...
యార్దర చస్తా... ప్రండేవాడు.

ఇట్లా వుంటూవుండగా నాలుసరి పరీక్షలు...
డచినవి. వేసకాలం కేలవులు ఇచ్చారు...
ంకలరావుకు. కేలవులలో ఇంటికివెళ్లగానే...
రుగుపారుగు వుండే అయ్యలు, అమ్మలక్క...
, ఈనవన పురుషుణ్ణిచూచి ఆశ్చర్యపడ్డారు.
దుచేత! కొంకలరావు తలనుంచి కాళ్లవ...
పూర్తిగా వెల్కాయను అయిందని.

అవచ్చునాఅని గొట్టి తర్వాత మూ...
కుమారి బయలు... కొంకల...
మండ్రికి. వెళ్లివత... మంజుల...
కొంకలరావు... వ్యాస...
రా గోదరుకా... నేపా...
అంతటి, ఆ... రాజమండ్రిలో...
ట్టిగావుంటుందా, మూరవే...
వో బుద్ధిప్ర... పురూరు వెడవా...
వైకన్ వడ్డం... చనలో...
మెద్రాసుమిడి... మిడి బుద్ధి. అంత...
కాడ్లరాశాడు. ... రాజమండ్రి...
ప్రస్తు అందరు బా... చెప్పడంలేదని...
బట్నంలో చాలా శ్రద్ధగా చెప్తా...
తాను చెప్పబట్టి... వెళ్లాలనిబద్ధ...
ప్రన్నాననిన్ని.

తండ్రిగారి... అనుంచి బ...
ముందే కొంకలరావు చెప్పబట్ట...
మ. టిప్పి కేమలో... కులసింగపెరుమా...
నెన నెంబరులో... ముడిమీద ఎ...
నోతోవున్న ఒక... దిని 20 రూ...
అదెవరు తీసున్నాడు. ఎట్నంప్ర...
తోటి, కొత్తపూ... గమక వినోదము...
నాకలీ మామూ... పేటప్పటికి నా...
సరిపోయింది. ... తిరోవా, బ...
లకు, దాన్నింగు... లకు, ప్రామా...

తండ్రిగారి... అనుంచి బ...
ముందే కొంకలరావు చెప్పబట్ట...
మ. టిప్పి కేమలో... కులసింగపెరుమా...
నెన నెంబరులో... ముడిమీద ఎ...
నోతోవున్న ఒక... దిని 20 రూ...
అదెవరు తీసున్నాడు. ఎట్నంప్ర...
తోటి, కొత్తపూ... గమక వినోదము...
నాకలీ మామూ... పేటప్పటికి నా...
సరిపోయింది. ... తిరోవా, బ...
లకు, దాన్నింగు... లకు, ప్రామా...

అవచ్చునాఅని గొట్టి తర్వాత మూ...
కుమారి బయలు... కొంకల...
మండ్రికి. వెళ్లివత... మంజుల...
కొంకలరావు... వ్యాస...
రా గోదరుకా... నేపా...
అంతటి, ఆ... రాజమండ్రిలో...
ట్టిగావుంటుందా, మూరవే...
వో బుద్ధిప్ర... పురూరు వెడవా...
వైకన్ వడ్డం... చనలో...
మెద్రాసుమిడి... మిడి బుద్ధి. అంత...
కాడ్లరాశాడు. ... రాజమండ్రి...
ప్రస్తు అందరు బా... చెప్పడంలేదని...
బట్నంలో చాలా శ్రద్ధగా చెప్తా...
తాను చెప్పబట్టి... వెళ్లాలనిబద్ధ...
ప్రన్నాననిన్ని.

తండ్రిగారి... అనుంచి బ...
ముందే కొంకలరావు చెప్పబట్ట...
మ. టిప్పి కేమలో... కులసింగపెరుమా...
నెన నెంబరులో... ముడిమీద ఎ...
నోతోవున్న ఒక... దిని 20 రూ...
అదెవరు తీసున్నాడు. ఎట్నంప్ర...
తోటి, కొత్తపూ... గమక వినోదము...
నాకలీ మామూ... పేటప్పటికి నా...
సరిపోయింది. ... తిరోవా, బ...
లకు, దాన్నింగు... లకు, ప్రామా...

తండ్రిగారి... అనుంచి బ...
ముందే కొంకలరావు చెప్పబట్ట...
మ. టిప్పి కేమలో... కులసింగపెరుమా...
నెన నెంబరులో... ముడిమీద ఎ...
నోతోవున్న ఒక... దిని 20 రూ...
అదెవరు తీసున్నాడు. ఎట్నంప్ర...
తోటి, కొత్తపూ... గమక వినోదము...
నాకలీ మామూ... పేటప్పటికి నా...
సరిపోయింది. ... తిరోవా, బ...
లకు, దాన్నింగు... లకు, ప్రామా...

అవచ్చునాఅని గొట్టి తర్వాత మూ...
కుమారి బయలు... కొంకల...
మండ్రికి. వెళ్లివత... మంజుల...
కొంకలరావు... వ్యాస...
రా గోదరుకా... నేపా...
అంతటి, ఆ... రాజమండ్రిలో...
ట్టిగావుంటుందా, మూరవే...
వో బుద్ధిప్ర... పురూరు వెడవా...
వైకన్ వడ్డం... చనలో...
మెద్రాసుమిడి... మిడి బుద్ధి. అంత...
కాడ్లరాశాడు. ... రాజమండ్రి...
ప్రస్తు అందరు బా... చెప్పడంలేదని...
బట్నంలో చాలా శ్రద్ధగా చెప్తా...
తాను చెప్పబట్టి... వెళ్లాలనిబద్ధ...
ప్రన్నాననిన్ని.

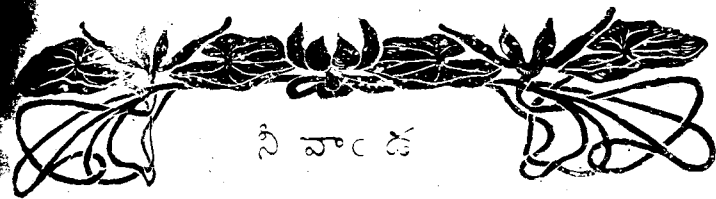
కొం:—ఏమిటా... నన్ను తేవుతా! నీ...
కేం బుద్ధిపెట్టా... దా!

టి:—ఎప్పు... కేలుగునల్ల తెరియాగు (నాకు...
తెలుగు నరిగా... లియదు) ఇంట్లో నాల్గు...
(ఇంగ్లీషుకో...)

కొం:—అ! బా!... నానోడు ముండాడు కా!
నీకు ఈచుక్క... ఎవరిచ్చావు!

టి:—నీటిక్క... ఎంకే ఇరికింది కిర్యా! ఇం...
దకి తీసుకొని...

కొం:—నా టిక్... పూ... విలింగు బాక్సులో...
పెట్టాను. ఇంకెం... నేపుండిరా, ఇప్పుడు...
లేదు. నేను... చినిగి... లోపుటే నువ్వు...
లేవడాని... పురా? ఇప్పుడు నీమీద...
కేసుపెట్టాను కబర్ దారో! అని చెంక...
మీద నాలుగుటపాకాయలు వేర్చినాడు.

శ్రీ వ్యాస కేషిగిరి రావు, ఉపాధ్యక్షుడు బాపిరామయ్య నాథు

మోహనాశాసనం, తమమైన సేవనీయముకలము
 వివిధరాకలములరనాంత, ప్రాచీనములైన సేవగలము
 ఉదయిరావేలు, శాస్త్రసంతతినేడు, నాదరించున గావ్యసంతతులను
 నాలగారాశేలు సవ్యభావముల, దక్షిణాక్షి కవులు, కవులుందు
 భావనోలుల దరించ బోయెదే ? నాదుకలవాకిలను నివ్వరాదె ? బాల !
 ఉదయింతు నామల లూగెదే ? నాదురననాగ్నిమున నూగరాదెదోల.
 త్వన్మహార గునావాప్తి మధుర, లలితమకరంద భారావిలాసములను
 మోహనాశాసనము మునిగి తెలు, నుద్ధరించుము నన్ను, కేలూతయెనగి.

శేనాలాటై-డి కల్లు-లాను కలిమి, తోయజోన్కవునానతి జాయనామె;
లోకమెలను పోవు వాకొనంగ, బాల! ననేడుగొప్పు మే నోలలాడ.

సేకాదగతిచూప నును! కలుగున్ మహానీయంబౌ ఖిముల్
జేరుడు; త్వన్నస్థ పరిసీజనిభావ్యము మెన్నఁ గలదు.
కాకొంటిది సంత మఖండమందులన నూచుచుండు ! నీ
కోకలిచ్చితి క్తి; యునేలు; భవప్రసంగయాధివిక్లవను.

తొమ్మిది ముగిసిన నేడమగలేదు, జిలుగువలిగి ముగిసి కలఁచలేదు
 ధన్యతన్ను మఱి బాధించేదు, కలికి ! బంధించు కోర నెవలపుడుక్క.

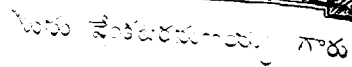
4. పీఠసృష్టియందే నకముగాఁ దలంచి, నమ్మియుంటినిగాని లవమ్మునూడ నొకయిదిమెప్పుడు; నన్నన్యనంబు, దెలియ జాలవె? చాన; నిశ్చలమెనుమ్ము.

సీతారాధ్యంబునానందకలలో నే నీదుడుక్ నిత్యముక్
రాకాపూర్ణమునుమీసేనవళి సాంద్రచ్చాయలం బుడుడుక్
నేణీనాట్యవిలాసోత్సుకుండవై నీహారపుకజల్లులో
ముక్తిభూతుండగుచునెల్లదను; పూనంబోడి! నీచంగలక్.

అంతకుముందు హర్యములను, గూలద్రోహులు? చెప్పమా! జాలిమాలి
 ప్తా లేవియో? సహించగలనా? ఇంచుకంజైన యోనింపలే బాల!

“నా డిక్టేటరు ప్రావెంట్ వాక్సులు పెట్టను. కొంచెంనే పులిరా.....”
ఈ గండు గడిచి పొడవై పట్టవడవడము
సంతోషపడ్డాడు కొండలరావు.
బెజవాడలో 9½ గంటలు దగ్గి దిగంగానే
పెట్టెలో ఎదురుగావున్న హోటలులోకి భోజ
నం చేయడానికి వెళ్లాడు కొండలరావు. ఇక్కడ
కూడ ఆ వాద్యం మెతుకులే ఎదురుగా
వచ్చాయి. ప్లెగ్గో ఆ నాలుగు మెతుకులు
నోట్లో వేసుకొని ఇటుఅటు పి కారు చేసేటప్పు
టికి 12 గంటలు వేశారు. అన్ని రైలు వెళ్లి
నవి. డిక్టేటర్స్ తక్కువంతా వెళ్లారు. పెట్టె
హోటలులోనే వుంచి ప్లెగ్గోకి ఒకసారి పికా
రుకు వెళ్లాడు కొండలరావు. చూడతా దిమ్మ
తిరిగి నాయంకాల్ 6 గంటలు బండిమీద

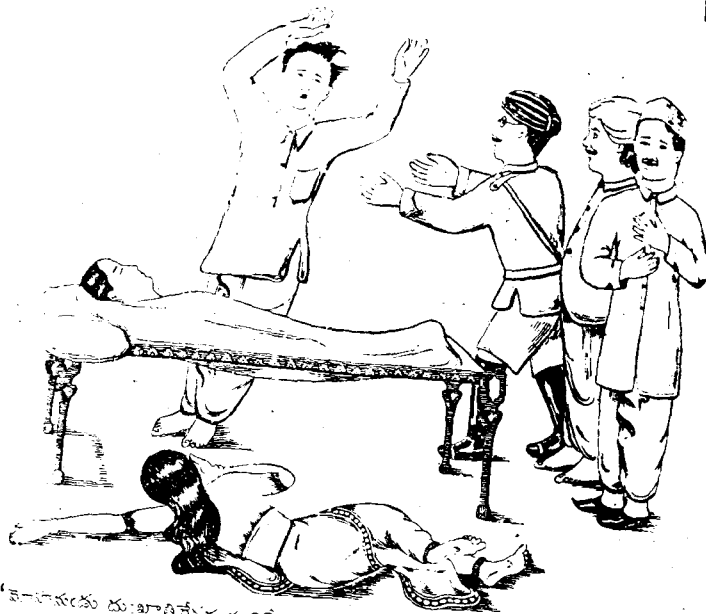

మోహనుడు సవంతులఁ బిడ్డఁడైయున్నను చివ
రుదృష్టవైతమునఁ జింతించులతోఁ గూడఁ గనమును
గోలుపొయెను. తన కొకత్రేలు విడిచిన మేనమామయగు
జగన్నాథుఁ జివ్వానియగు నతనినా త్తపసారింపెను.
'పాపమునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తము పెంబిసేయగు' నను లోకో
క్తిచోప్పన నదిరకాలముననే వాని దారాపుత్రులు
మరణించిరి. ఇట్లయ్యెను, లోకోభియగు నా మూర్ఖుడు
గనమును మోహనున కీయలేదు. దిక్కులేని యీ

"మోహనండు దుఃఖాధిరేకమున నోటమాటలేక కొయ్యబారి వెనుకకు బడిపోవుచుండెను."

"కల్యాణీ! నీ మామమ్మయ్యవలె నగు నన్ను కీడి దివి కేరుమంటివా!" అని చెప్పి-చెప్పి యేర్పుచుండెను. కొన యూపిరితో నున్న మామమ్మ యొకమాటు మోహనని బలుకరింపఁజలంకేక కాని యశక్తయయ్యెను. మామమ్మ తోడనే మోహనమ్మ నెలవునై కొని యొకటి కండు కన్నుటిబిందువులకాక ప్రాణములను గూడ విడువెను. ఈ విగతశివుఁడయ్యెను.

వేం డి కోలు

నెలగపూడి దానయ్య పాదం గారు

ద్రాక్షాపాచయ ప్రితికంబుగలకీ, నెంపవానల కొట్టి యుండుటలఁ బ్రహ్లాదవలె నుర్వాధక్త్యావేళ, నిండిమైనిన్ను వ్యానింపఁజాల నారదుడని నీనామాత్యరంబులఁ, ద్రితీకమునఁ గీర్తింపఁజాల వ్యాసునికాది నీయతులెమహిమంబులఁ, బొగడికావ్యమొనర్చు బావఁజాలఁ తే. గాన, కోడల! యోషిక గలకొలంది, భక్తిభావంబునకొనిన్నుఁ బ్రస్తుతింతు నన్నుచే నునుమలనెల్ల నడచిస్తచి, కనుఁగొనికొని నీవు నకొనావుమయ్య!

ఆత్మప్రబోధము

శ్రీ వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు

1. ముందు. కానా, ఖర్బోద్రేకమునఁ ప్రకృతిగానము నుపాసఁ బ్రార్థించుచవు, మోక్షము, సర్వజ్ఞుడవీ నఖండితమైనవలె కవి!
2. నిగి నిచ్చెనల్ నిర్మలఁగలకీ, నీటిలో బాడలు నెమరుకీ నీవమామల నీరు నిండింపఁగలకీ, గగనపుష్పంబులు గాయత్రీ గాలిలో మెడలఁ గట్టింపఁగలకీ, జీవులు దాస్యాలు నెయ్యత్రీ భావసంతతికి రూపము గూర్చుగలకీ, నృప్తికిఁ బ్రతిష్ఠింప నేయకీ ప్రకృతితత్త్వములను బరికింపఁగలకీ, ప్రకృతి మరలఁజేయు ప్రాణశక్తి నద్వితీయము ప్రసాదంపఁగలకీ, కవిత, నీకుఁ గలదు గా కవిర!
3. నిద్రము మేరువు గాఁగఁ దృణముగా మేరువు, జన్మించి గారడవఁ చేసి చేసి తిట్లు దీవన గాఁగఁ దిట్టుగా దీవనఁ, బట్టించి చిడుముచుఁ బెట్టిపెట్టి కల్లు నిజంబుగాఁ గల్లు గాఁగ నిజంబుఁ, బదరించి చీకాకుఁజీచి నజీచి గణము దోపంబుగా గుణముగా దోపంబు, వెలయుచి లెట్టిబట్టు గొలిపి కొలిపి మాయలాడి ప్రకృతి మరఁగి చెల్లాటలు, నెట్లు లాడుకొని నేమిగాని, పాడిదప్పినకు వరతత్త్వబోధలఁ, బేరు నిలిపికొనఁగఁ గోరితేని.
4. స. ప్రహ్లాదాత్రంబుతోఁ బడపుసానిహారంగు, పొంట్టులుగాకుఁ బొందుచేసి గడసానిపారాణి కాల్లాతోవైష్ణవు, పంగనామాలకు పంపువైచి ముసలిగడ్డంబుతోఁ బసిబాలచిన్నారి, చెక్కుటబ్బలకుఁ తెలిమిఁగూర్చి వశ్యమం త్రములతో వైదిదుర్జయపీఠ, వైవర్ధీతులకుఁ జదువునెప్పి ఇచ్చుచచ్చిపట్టు లెన్నియో ప్రకృతులఁ గూర్చి మాడ్చి పాడుకొనుము గాని, పాడిదప్పినకు వరతత్త్వబోధలఁ, బేరు నిలిపికొనఁగఁ గోరితేని.
5. స. ప్రకృతిబాహ్యప్రలాపమొ విలాసమొ కాంచి, కుక్కిరిగొం బాడుకొను నొకండు ప్రకృతియంతర్వ్యకారమొ వికాసమొ కాంచి, చెలఁకేగి నృత్యంబు నలుపు నొకఁఁ ప్రకృతిలో లీనుడై భావనాధీనుడై, హాయిగా గాఁజూ నేయు నొకండు ప్రకృతికి భిన్నుడై ప్రక్రియాఁన్నుండై, యవశుడై యెయిలొక్క లాడునొకండు